

“Hvis I bliver i mig, vil I bære megen frugt”

(Se Joh 15, 5-9).

Hvert år fejrer kristne fra forskellige kirkesamfund “Bedeugen for kristen enhed”, for sammen at bede Gud Faderen om denne enhedens gave i overensstemmelse med Jesu ønske. ¹

Han ønsker denne enhed “for at verden skal tro” (Joh 17, 21). Kun ved hjælp af enheden kan vi forvandle verden, sådan at fællesskab, broderskab og solidaritet kan opstå. Enheden er nemlig en Guds gave, og derfor skal vi indtrængende bede om den, i fuld tillid til Faderen.

En spansk gruppe som efterlever Livets ord har lige præcis oplevet, at det er sandt. Netop under bedeugen for de kristnes enhed, har de allerede i en del år brændende bedt for fred, og for at kunne bygge bro mellem kirkesamfundene. Margarita, fra denne gruppe, skriver følgende: “Vi tog kontakt til ansvarlige for økumene fra det katolske bispedømme, og til ortodokse og protestantiske præster. Vi mødtes på skift, som kristne i enighed. Hver gang var kirkerne fyldt med glade mennesker på grund af Herrens tilstedeværelse. Det er Han, som åbner vejen til enheden.”

I år har munkefællesskabet fra Grandchamp ² foreslået et klart motto som rettesnor for denne vej, lånt fra Johannesevangeliet:

“Hvis I bliver i mig, vil I bære megen frugt”

Det er en presserende indbydelse til at leve og arbejde for de kristnes enhed i disse specielle dage, og til at blive ved med det, ikke kun hele året, men hele livet. Adskillelser mellem kristne danner et stort sår, som først og fremmest helbredes ved Guds barmhjertighed og ved den indsats det er, at lære hinanden bedre at kende, værdsætte hinanden og sammen at vidne om Evangeliet.

Jesus viser os igennem disse ord hvilke skridt vi skal tage. Det første skridt er: at “blive” i Ham, i hans kærlighed.

Det betyder at vi skal styrke vort personlige forhold til ham, ved at betro ham vort liv og tro på hans barmhjertighed. For Jesus “bliver” altid hos os i sin store

trofasthed. Samtidig opfordrer disse ord os til beslutsomt at efterfølge Jesus, for at gøre livet til en gave til Faderen, ligesom han gjorde. Han indbyder os til at efterfølge ham ved at imødekomme de behov andre har; mennesker, som vi møder i kort eller lang tid i vores hverdag, og at gøre det med storsind og uegennyttigt. Så bærer man “megen frugt”.

“Hvis I bliver i mig, vil I bære megen frugt”

Chiara Lubichs ord, som hun udtalte i Genève på Reformationens dag, den 31. oktober 2002, ³ viser sig at være af stor aktualitet: “Verden har så stort et behov for kærlighed! Jesus sagde, at verden vil genkende os som sine, og genkende ham, igennem den gensidige kærlighed, igennem enheden: ‘Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden’ (Joh. 13, 35).

Vor tid beder enhver af os om kærlighed, enhed, fællesskab, solidaritet. Den kalder også kirkesamfundene til at genoprette denne enhed, som har været brudt i så mange århundreder. Det er denne reformation par excellence, som himlen beder os om at oprette. Det er det første nødvendige skridt på vej til det universelle broderskab mellem alle mænd og kvinder i verden. Og verden vil tro på det, når vi er forenet. Jesus sagde: ‘At de alle må være ét, for at verden skal tro’ (Se Joh. 17, 21).

Det er Guds bøn! Må han give os nåden til at opleve det. Måske kommer vi ikke selv til at se det virkeliggjort, men vi kan i det mindste forberede det.” ⁴

Letizia Magri

- ¹ I Europa fejres denne bedeuge for kristnes enhed hvert år fra den 18. til den 25. januar.
- ² Mere information: www.grandchamp.org.
- ³ Reformationens Dag fejres hvert år den 31. oktober, dagen hvor Luther publicerede ‘de 95 teser’ i 1517.
- ⁴ Chiara Lubich, *L’unità*, D. Falmi og F. Gillet, Città Nuova, Rom 2015, s. 87-88.